

Til Socialforvaltningen

Handicaprådets høringssvar til besparelser i Socialforvaltningen

06. november 2023

Handicaprådet takker for høring materialet vedrørende besparelsesforslag i Socialforvaltningen for budget 2024.

Handicaprådet værdsætter samarbejdet med Socialforvaltningen og vil normalt gerne indgå som en medvirkende aktør ift. at finde løsninger. Handicaprådet kan dog ikke acceptere så voldsomme besparelser på socialområdet.

De fremsatte spareforslag vil medføre store konsekvenser, der vil ramme Københavns Kommunes mest sårbare borgere yderligere, ligesom det vil sænke det i forvejen lave serviceniveau på området. Reduktion i støtte og aktiviteter kan føre til øget social isolation og manglende mulighed for at deltage i samfundet. Det kan forringe borgernes livskvalitet, øge ulighed og forstærke sociale og sundhedsmæssige problemer hos målgruppen.

Besparelser på socialområdet vil få langsigtede konsekvenser og påvirke livskvaliteten for dem, der berøres. Det vil være i strid med Københavns Kommunes vision om, at borgere med handicap har mulighed for at leve et selvstændigt liv med høj livskvalitet, jf. Københavns Kommunes handicappolitik 2023-2026.

De fremsatte spareforslag vil også medføre, at pårørende til de mest sårbare borgere blive nødt til at træde til og yde mere, hvilket kan have en negativ indvirkning på deres liv og trivsel (øget belastning). De ansatte, der er tilbage på tilbuddene, vil opleve øget arbejdspress, som følge af nedskæringer og personalemangel. Dette vil betyde, at der er færre ressourcer og tid til rådighed til at yde en tilstrækkelig støtte og hjælp til borgerne.

Mange års besparelser og nedskæringer i Socialforvaltningen har udhulet økonomien på området i en grad der har skabt omfattende udfordringer på socialområdet i form af bl.a. rekrutteringsudfordringer, dårlige normeringer og manglende aktivitet for beboerne. Socialforvaltningen står allerede over for betydelige udfordringer med hensyn til at opretholde kvaliteten og støtten til de mest sårbare borgere i samfundet. Handicaprådet har gang på gang påtalt udfordringerne på området.

Det er Handicaprådets oplevelse, at det lave serviceniveau og de store økonomiske udfordringer i Socialforvaltningen pt. vanskeliggør, at de mest sårbare borgere – på lige fod med andre – kan leve et selvstændigt liv med høj livskvalitet. Handicaprådet vil derfor ikke pege på nogle konkrete forslag fra sparekataloget, som vil sænke det i forvejen lave serviceniveau på området. Vi mener, at politikerne i Socialudvalget, i samarbejde med øvrige politikere i Borgerrepræsentationen, må tage ansvar og finde midlerne uden der sker besparelser på socialområdet.

Janne Sander
Forperson for Handicaprådet i Københavns Kommune

Udsatterådets høringssvar til besparelser i Socialforvaltningen

[06. november 2023]

Udsatterådet takker for muligheden for at afgive høringssvar til det fremlagte besparelseskatalog samt indstillingen til håndtering af socialforvaltningens økonomiske udfordring i 2024.

Beslutninger med så alvorlige konsekvenser bør træffes på et oplyst grundlag

Udsatterådet vil gerne indledningsvis kommentere, at processen for denne høring virker ugennemtænkt, og rådet har de t indtryk, at det ikke var planen at rådet skulle høres i denne vigtige sag. Fremadrettet håber rådet, at socialudvalget og socialforvaltningen vil indtænke rådet som den sparringspartner, rådet er sat i verden for at være, og inkludere rådet i disse væsentlige beslutninger på et tidligere tidspunkt i processen.

Herudover vil rådet gerne kritisere kvaliteten i det materiale som skal danne grundlag for socialudvalgets beslutning. I kataloget over besparelsesforslagene er der eksempler på faktuelle fejl eller misvisende information, som ikke giver det rette billede af konsekvenserne ved besparelserne. Som eksempel står der at Settlementet når ud til "over 1000" borgere om året. Settlementets egen optælling viser, at de i 2023 vil nå op på omkring 2500 borgerkontakter, i 2022 var tallet over 1500. Denne oplysning kunne let rekvireres fra Settlementet og er tegn på, at udarbejdelsen af beslutningsgrundlaget ikke har været grundig nok. Vi kan være bange for, at sådanne fejl også er gældende for andre af forslagene.

Kriterierne for udvælgelsen af de tilbud der fremgår af bilaget, er ligeledes utydelige. Udsatterådet forstår, at det er forvaltningens vurdering, at en besparelse på disse tilbud vil have den laveste negative indvirkning for borgeren. Det er dog ikke beskrevet hvad der ligger til grund for denne vurdering, samt hvordan en negativ indvirkning opgøres. Det virker dermed samlet set, som et meget tyndt grundlag at træffe så væsentlige beslutninger ud fra.

Besparelser vil ødelægge liv og være udgiftsskabende

Når udsatterådet gennemgår det vedlagte katalog med besparelsesforslag, er det tydeligt, at der er lagt op til væsentlige forringelser i udsatte menneskers livsvilkår i Københavns Kommune. Af beskrivelserne fremgår det, at der vil være forringelser for målgruppen, men det er væsentligt at socialudvalget har forståelse for omfanget af disse forringelser. For de mest udsatte kan selv en mindre forringelse føre til en massiv nedgang i livskvalitet, og flere af de tilbud der fremgår af kataloget, yder

netop den indsats der forhindrer, at brugerne ikke helt mister grebet om tilværelsen. Besparelser på tilbud uden visitation vil endvidere utvivlsomt føre til et øget forbrug af socialforvaltningens mere omfattende og økonomisk tunge indsatser. Borgerne har brug for at blive grebet der hvor de er, og modtage den hjælp de behøver. Ved at spare på "lavtærskel" tilbud, tvinger man borgerne til at klare sig selv, indtil de har så store udfordringer, at de har krav på de dyre lovpligtige tilbud i kommunen, tilbud som i forvejen afviser flere, som har behov for dem. Det er hverken værdigt for borgeren eller økonomisk fornuftigt for kommunen, og i værste fald kan det få fatale konsekvenser.

Det er ligeledes bekymrende at en så stor andel af de foreslåede besparelser er at finde i kommunens tilskud til civilsamfundet. Civilsamfundet yder en stor forebyggende indsats samt giver efterværn og støtte der hvor kommunen ikke gør. Dette vel at mærke til en meget lav pris for kommunen, da der både ydes frivillig arbejdskraft samt gives midler andetsteds fra. At spare de få midler kommunen bruger på dette område, vil dermed føre til langt højere udgifter i fremtiden og en langt større forringelse, end de beskedne beløb antyder.

Selvom organisationerne i civilsamfundet ofte opnår finansiering fra flere kilder, er det permanente tilskud fra kommunen af central betydning, da mange fonde ser et sådant tilskud som en blåstempling af organisationens indsatser. At fjerne disse tilskud vil derfor i praksis gøre det sværere for organisationerne at opnå finansiering andetsteds fra. For flere af de indsatser der fremgår af kataloget, vil et frafald af tilskud dermed kunne risikere at føre til en lukning af hele indsatsen. Hvilket ligeledes burde fremgå af beslutningsgrundlaget.

Mennesker i udsathed søger civilsamfundsindsatser fordi der her leveres en unik indsats. Her er der mere ligeværdige relationer og ekspertise opbygget over mange år. Flere brugere bliver selv frivillige eller ansat og bidrager dermed med deres helt personlige erfaringer, og det er vigtigt for brugerne. Om indsatserne er lovpligtige eller ej så ydes der kernevelfærd i alle de organisationer, der fremgår af sparekataloget. Hvis socialudvalget fjerner kommunens tilskud til disse organisationer, vil vi miste en kæmpe ressource i form af ekspertise, erfaring og relationer, som det har taget mange år at opbygge og som ikke let eller umiddelbart kan erstattes.

Alt dette kommer til at have direkte og ødelæggende effekter for mennesker i udsathed i Københavns Kommune. Det vil betyde at flere vil blive ensomme eller syge. Flere vil mangle den rådgivning der kan hjælpe dem videre i livet. Flere vil miste centrale og livsberigende aktiviteter. Flere vil blive fastholdt i- eller risikere at vende tilbage til et uønsket stofbrug. Det er ikke acceptabelt, at de mest udsatte skal straffes for, at kommunen ikke vil eller formår at prioritere socialområdet. Et område som har skreget på finansiering i årevis, og som til stadighed bliver mødt med besparelser og forringelser.

Tvetydighed skaber mistillid og frygt

For kun få uger siden tilsluttede Københavns Kommune sig den europæiske Rettighedserklæring for Personer i Hjemløshed, hvilket vi i udsatterådet var med til at hylde. Inden blækket er tørt på underskrifterne,

modtager vi nu et sparekatalog som på ingen måde flugter med de hensigter der er i erklæringen. Værdighed er et nøgleord for erklæringen og skulle gerne også være det i socialpolitikken i øvrigt, men med disse forslag til besparelser er det tydeligt, at kommunen ikke er villig til at afsætte de midler det kræver, at sikre værdige liv for byens mest trængende. På samme vis kan vi læse i socialudvalgets strategiske indsatsområder at "*... kan der med fordel udvikles flere såkaldte "lavtærskeltilbud, der ikke kræver forudgående udredning, afgørelse og visitation"*. Alligevel præsenteres der et sparekatalog fyldt med netop disse tilbud. Denne tvetydighed i tale og handling skaber mistillid til den politiske vilje på området, og utryghed for alle de borgere der er i kontakt med socialområdet i København.

Det skaber frygt hos de mennesker som i forvejen har færrest ressourcer, at de ikke ved, om de steder de får hjælp, stadig består om et par måneder. Det skaber usikkerhed for alle kommunens samarbejdspartnere i civilsamfundet, som ikke ved om det er dem, der står for tur næste gang, der skal findes penge i socialforvaltningen.

I en kommune så rig som Københavns, hvor socialforvaltningen alene har et budget på over 7,4 milliarder, bør 85 millioner være til at finde, uden at det skal gå ud over de mest udsatte i vores samfund. Af samme årsag agter Udsatterådet at rette særskilt henvendelse til Overborgmesteren og Økonomiudvalget.

På vegne af Udsatterådet i Københavns Kommune

Bo Heide-Jochimsen
Fungerende forperson

Frivilligrådets hørings svar til besparelser i Socialforvaltningen

[6. november 2023]

Frivilligrådet takker for muligheden for at afgive hørings svar, men mener, at inddragelsen skulle været sket langt tidligere i processen.

Frivilligrådet har gennemgået både indstillingen og sparekataloget, som Socialudvalget skal behandle den 15. november, og rådet finder både indholdet og processen stærkt problematisk.

Besparelser på civilsamfundet er en katastrofe for alle parter

Frivilligrådet anerkender, at Socialforvaltningens budget for 2024 er udfordret, og at Socialudvalget står overfor svære beslutninger, når der skal prioriteres i besparelserne. Når det er sagt, så vil Frivilligrådet på det kraftigste fraråde, at besparelserne findes i de tilskud, der gives til civilsamfundsorganisationerne. Det er ikke kun organisationerne og de frivillige, det går ud over, men i særlig grad de udsatte københavnere, som organisationerne hjælper.

Civilsamfundet har en særlig kontakt til brugerne af indsatserne og kan give et helt særlige nærvær gennem de medmenneskelige relationer, der eksisterer i frivillige indsatser. At blive mødt af et frivilligt menneske, som vil én alene af et godt hjerte, kan give brugeren noget, som ikke kan erstattes. Peers og brugerfrivillige bidrager med deres egne erfaringer og en dyb forståelse for den situation, som en person i udsathed befinder sig i. Ofte er det endvidere nemmere at søge hjælp i de frivillige organisationer, som derefter kan bygge den rette bro for borgeren ind til kommunens indsatser. Alt dette er guld værd for borgeren, og for kommunen.

Civilsamfundsorganisationerne leverer en meget billig løsning af høj kvalitet, særligt inden for tidlige, forebyggende indsatser og efterværn. Alt det som sikrer, at færre mennesker har behov for at benytte sig af Socialforvaltningens lovpligtige tilbud. En besparelse på civilsamfundet vil derfor føre til øgede udgifter hos Socialforvaltningen, og den effekt vil kunne ses allerede på kort sigt. Kommunen får sit tilskud mange gange igen ved at samarbejde med civilsamfundet.

Frivilligrådet har forståelse for, at enkelte af de foreslåede besparelser der fremgår af bilaget, i den nuværende økonomiske situation kan være nødvendige og giver mening at udføre – typisk fordi indsatserne kommer meget få mennesker til gavn. Men dette gør sig ikke gældende for de mange besparelser på civilsamfundet.

Sparekatalog giver usikkerhed

Sparekataloget har skabt en voldsom usikkerhed i civilsamfundet. For flere af civilsamfundsorganisationers vedkommende vil den foreslåede besparelse føre til hel eller delvis lukning, da netop tilskuddet fra kommunen danner grundlag for modtagelsen af øvrige midler, eller går til kernerdriften af organisationen. Organisationerne står således ikke kun til at miste de midler, der fremgår af bilaget, men også de medarbejdere, der er ansat for midlerne, de fondsmidler der er koblet op på kommunens tilskud samt den fremtidige mulighed for at søge fondsmidler. Disse konsekvenser er desværre ikke beskrevet i det fremsendte bilag, men det er den virkelighed, som organisationerne står i.

Frivilligrådet anbefaler, at det tydeligt fremgår af besparelseskataloget og beslutningsgrundlaget, om frafald af tilskud risikerer at føre til en lukning af hele indsatsen eller sågar af organisationen.

Hertil kommer, at en besparelse underminerer de frivilliges og brugernes oplevelse af at være tilknyttet den pågældende organisation, og kan bidrage til, at de opgiver at være aktive i organisationen. For brugernes vedkommende vil det betyde en retur til ensomhed, social isolation, forøget stofbrug, fravær af fysiske aktiviteter og længere vej til arbejdsmarkedet. Kort sagt et markant fald i livskvalitet for rigtig mange mennesker og med store samfundsøkonomiske konsekvenser.

Samlet set vil en besparelse på civilsamfundet gå ud over både de mennesker, som har et grundlæggende behov for en frivillig social indsats og de frivillige københavnere, som ønsker at yde en indsats for mennesker i udsathed. Herudover vil det på sigt føre til større udgifter for Socialforvaltningen, som så igen skal finde steder at spare.

Det anføres i indstillingen, at der foreslås relativt flere besparelser i selvejende og tilskudsinstitutioner, fordi 1) kommunen her ikke er lovgivningsmæssigt forpligtet til at stille disse services til rådighed, eller 2) hvor den lovgivningsmæssige forpligtelse kan løftes på anden vis. Hvis fraværende lovgivningsforpligtelse skal være argumentet for at gennemføre besparelser, så kan der peges på mange andre steder at spare. Og hvad angår muligheden for at løse forpligtelsen på anden vis, så savnes her en redegørelse for, hvordan dette skal ske og med hvilke økonomiske konsekvenser.

Processen for besparelserne svækker tilliden

Frivilligrådet blev både overrasket og chokeret over den, for rådet, pludselige udmelding om sparekataloget. Rådet vil i den forbindelse gerne delagtiggøre Socialudvalget i, hvordan alene processen for besparelserne har skadet civilsamfundsorganisationerne, deres forhold til kommunen og ikke mindst brugerne.

Først og fremmest sender det stærkt modstridende signaler til civilsamfundet og de enkelte organisationer, når der med den ene hånd gives varige tilskud, og dernæst kort tid efter lægges op til at fjerne varige tilskud.

En sådan manøvre fremkalder en stor utryghed hos organisationerne, samt en tvivl om, hvad Københavns Kommune overhovedet vil med civilsamfundet. Vi har ganske enkelt svært ved at se de dybere strategiske

overvejelser. Der lader til at være en generel politik velvilje overfor civilsamfundet og socialøkonomiske virksomheder, men når et sådant sparekatalog kommer for dagen, er velviljen væk. Vi har brug for dialog så vi kan få genoprettet tilliden til Socialforvaltningen som samarbejdspartner.

Skaden er sket for organisationerne i sparekataloget

Før der træffes beslutning om, hvor der skal spares, har det vedlagte sparekatalog allerede gjort stor skade på de berørte organisationer. Dels fordi der drages tvivl om hvorvidt de fortsat kan eksistere, men også fordi det at fremgå af sparekataloget, bliver opfattet som et klart signal om, at forvaltningen opfatter organisationens arbejde som overflødig, eller i bedste fald som noget der nemmere kan undværes end andet.

På den måde rangerer forvaltningen de frivillige organisationer, da det jo langt fra er alle, der fremgår af listen. Dette er dybt uhensigtsmæssigt for det fremadrettede samarbejde mellem organisationerne og kommunen.

Den samme usikkerhed påvirker ligeledes de frivillige og brugerne af de tilbud der figurerer i sparekataloget. Den nervøsitæt og frygt bør vi ikke byde de udsatte som organisationerne hjælper hver dag, og heller ikke de frivillige ildsjæle som ligger deres hjerte og deres arbejdskraft i at hjælpe de udsatte. De selv samme frivillige som indirekte sparer kommunen for en masse opgaver og udgifter.

Usikkerheden breder sig også til organisationernes samarbejdspartnere, ikke mindst fonde og virksomhedsstøtter. For hvem vil sende en bevilling eller et støttebeløb i retning af en organisation, som Københavns Kommune vurderer kan undværes og måske vil lukke ned i det kommende år?

Herudover står Frivilligrådet uforstående over for det faktuelle grundlag, som er beskrevet i sparekataloget. Her fremgår det for eksempel, at Settlementet *"hjælper mere end 1000 borgere årligt"*. Settlementets dokumentation viser, at 1.544 mennesker søgte hjælp i organisationen i 2022. I 2023 estimerer organisationen, at 2.500 mennesker vil være brugere af dens tilbud. Vi kan være bange for, at sådanne fejl også er gældende for andre af forslagene.

En så stor forskel i tallene viser, at den information der fremgår af bilaget, i bedste fald er meget upræcis, når det angår civilsamfundsorganisationerne. Frivilligrådet mener, at det er kritisabelt, at der skal træffes beslutninger på så upræcist et grundlag.

Vi har brug for arbejdsro, stabil finansiering og en samlet strategi for samarbejde mellem kommune og civilsamfund. Sådan kan vi alle få mest ud af samarbejdet. Det vedlagte sparekatalog er et skridt i den modsatte retning, som allerede nu har skadet tilliden til kommunen og socialforvaltningen.

Den kortsigtede og langsigtede løsning

Frivilligrådet foreslår, at Socialudvalget minutiøst gennemgår de foreslåede besparelser, og kun vedtager dem, som de kan finde stærke argumenter for, vil påvirke borgeren meget lidt – eller hvor kvaliteten er særdeles lav. Herudover anbefaler rådet, at Socialudvalget stiller forvaltningen til ansvar for, hvilke kriterier der er blevet benyttet i udvælgelsen til sparekataloget, da der ingen information er om, hvorfor netop de udvalgte tilbud er endt i sparekataloget. Det virker tilfældigt og kortsigtet.

På længere sigt er det af fundamental betydning, at Socialudvalget igangsætter en proces for skabelsen af bindende rammer for samarbejdet med civilsamfundet. Tilliden til Socialforvaltningen er brudt, og civilsamfundet kan ikke stå model til et så ustabilt og kaotisk samarbejde og finansiering. Frivilligrådet foreslår, at kommunen udarbejder en civilsamfundsstrategi, som kan danne rammen for dette arbejde, samt et dedikeret center for samarbejde med civilsamfundet.

På vegne af Frivilligrådet i Københavns Kommune

Pernille Scheel, forperson

Ole Mikkelsen, næstforperson

Høringssvar vedrørende besparelsesforslag på Socialforvaltningens område

Københavns Ældreråd takker for modtagelsen af Socialforvaltningens bruttokatalog den 25. oktober 2023, med forslag til besparelser på socialområdet.

Efter gennemgangen af sparekataloget er vi i Ældrerådet stærkt bekymrede over den økonomiske situation som Socialforvaltningen befinder sig i. Og vi mener, at besparelsesforslagene vil få meget alvorlige og omfattende konsekvenser for de allersvageste borgere i kommunen, herunder i særdeleshed for svagtstillede børn, unge og ældre.

Det er langt fra godt nok for en kommune som København, og vi skal på det skarpeste opfordre til, at forvaltningen genovervejer besparelsesforslagene og finder alternative løsninger, herunder søger løsninger hvor det frivillige element fortsat indgår.

I Ældrerådet har vi ikke kunnet undgå at bemærke, at socialområdet har haft flere økonomiske ubalancer gennem årene, og vi håber derfor, at man også vil søge mere langsigtede politiske løsninger, som kan imødegå den triste udvikling på området.

Vi står naturligvis til rådighed for yderligere drøftelse af høringssvaret.

Med venlig hilsen

Kirsten Nissen
Formand, Ældrerådet

Michael Neumann
Formand for Beskæftigelses-, - Integrations- og Socialudvalget

Københavns Ældreråd

Borups Allé 41
2200 København N

aeldreraadet@suf.kk.dk

+ 45 20 49 18 68

www.aeldreraadet.kk.dk

Høringssvar fra Ungepanelet vedr. bespareforslag i Socialforvaltningen

Deltagere fra Ungepanelet: Laura, Bjarke og Asta

Dato for mødet: 1. november 2023

03. november 2023

Sagsnr.

DocCaseNo

Dokumentnr.

DocNo

Sagsbehandler

Shena Rasmussen

1. Ungepanelets holdning til, at der skal spares 85 mio. kroner i Socialforvaltningen i 2024

Overordnet mener Ungepanelet, at det er en ekstrem dårlig idé at iværksætte sparretiltag på det udsatte børne- og ungeområde. Det er samfundets svageste, der bliver ramt, og det kan have store menneskelige konsekvenser. Når man sparer på forebyggende tiltag, risikerer man blot at problemerne vokser sig endnu større – og at de alligevel skal håndteres i fremtiden. Nedenfor ses yderligere kommentarer fra Ungepanelet i punktform:

- Fuldstændigt uholdbart, at man tager penge fra de svageste i samfundet. Det gælder både de tiltag, som rammer børn og unge, men også dem der får hjælp i BCV og BCH.
- Dårlig strategi.
- Det er endnu et tegn på falliterklæring af velfærdsstaten.
- Man kunne kalde det et mareridtskatalog.
- Besparelser på området har været vedvarende i en længere årrække.
- Det er vigtigt at bevare forebyggelse. Hvis man ikke forebygger, skubber man bare problemerne ud i fremtiden.
- Når man sparer på dette område, rykker udgifterne bare et andet sted hen – og problemerne vokser.
- Når man sparer på eskalerer man et længerevarende problem og det er ikke forsvarligt.
- Se nu længere frem end 3 år.
- Udsatte unge, som ikke har det godt derhjemme, skal have væresteder, hvor de kan undgå at blive en del af de forkerte miljøer (kriminalitet/stoffer mv.)
- Administrative besparelser er heller ikke en god idé, fordi de er med til at aflaste kernerdriften, så hvis man skærer der, så vil det også være medvirkende til at skabe stressede arbejdsvilkår for sagsbehandlere.

Borgercenter Børn og Unge
BBU - Faglig stab

Griffenfeldsgade 44, stuen
2200 København N

EAN nummer
5798009683021

2. Forslag i sparekataloger, som det er ekstra vigtigt IKKE at gennemføre

- **Den sociale døgnvagt:** Der er allerede blevet skåret ned her – fx er der ikke længere sovepladser, hvilket er ærgerligt. Døgnvagten gør det nemmere i akutsituationer at blive handlet på af kommunen og besparelser/mindre personale vil gøre dem mindre handlekraftige.
- **RCYN:** Vigtigt at være tilstede overfor denne målgruppe. Og vigtigt med den forebyggende indsats.
- **Gadeplansindsatsen:** Vigtigt at være opsøgende ude på gaden (Kan ikke erstattes af Københavnerteamet).
- **De unges hus:** Super velfungerende tilbud, som gør en kæmpe forskel for mange unge.
- **De tre forslag med skærpet visitation:** Forebyggelse er noget af det vigtigste i socialt arbejde. Tidlig forebyggende indsatser er endnu vigtigere. Lige såvel som efterværn til de ældre er vigtigt. Det er i sig selv kontrastfyldt, at alle børn og unge i princippet har ret til hjælp og at det skal bero på en faglig og individuel vurdering, men at der så lægges op til skærpet visitation. Det presser sagsbehandlerne, fordi sagsbehandlerne vil gerne give de unge hvad de har behov for, men lederne siger, at det kan de ikke. Det skaber stressede sagsbehandlere.
- **Måske TUBA:** TUBA virker som et vigtigt tilbud – dog er det vigtigt at sørge for at pengene fra BBU går til børn og unge under 18 år.

3. Forslag i sparekataloger, som Ungepanelet til nøds kan støtte bliver gennemført

Overordnet set kan Ungepanelet ikke støtte op om nogle af spareforslagene.

- Vi kan ikke stå inde for besparelser på socialområdet!
- (hvad med at beskatte storkapital i stedet?)
- Hvis man SKAL pege på noget, kan det være sammenlægningen af Spydspidsen og Den Korte Snor, da det giver mening, at der kan være administrative besparelser ved at sammenlægge. Dog er det vigtigt, at man ikke forringer kvaliteten af tilbuddet for pågældende målgruppe. Man bør også overveje forskelligheden af målgrupperne for de to tilbud og forsøge at undgå dårlig indflydelse på tværs af målgrupper.

Dialogforums hørings svar til besparelsesforslag i Socialforvaltningen for Budget 2024 (Sparekataloget)

06. november 2023

Sagsnummer
2023-0422133

Dokumentnummer
2023-0422133-2

Dialogforum takker for det tilsendte høringsmateriale og muligheden for at afgive bemærkninger til Socialforvaltningens besparelsesforslag i Socialforvaltningen for Budget 2024, også kaldet sparekataloget.

Af høringsbrevet fremgår det, at der er en udfordring på 85 mio. kr., som skal håndteres, så budgettet for 2024 kommer i balance, mens bruttokataloget indeholder mulige besparelser for i alt 100 mio. kr. Af indstillingen til Socialudvalget fremgår det, at udfordringen bl.a. består af den i budgetaftalen, videreførte besparelse på 60 mio. kr. Det er uklart om det der omtales her, også inkluderer stigende profiler fra tidligere effektiviseringsforslag eller om de økonomiske handleplaner i borgercentrene som der henvises til, er handleplaner (besparelsesinitiativer) fortaget udover de "effektiviseringsforslag" som (stadig) forventes at have effekt.

Det er (selvfølgelig) særdeles relevant, at Socialudvalget tager med i dets beslutning, da det med rimelighed kan forventes, at udvalget nu står med konsekvenserne af tidligere beslutninger som har været fuldstændig identisk med denne indstilling - både ift. argumenter om nødvendigheden i besparelser såvel som de mennesker og de indsatser forslagene rammer. M.a.o. står vi i en situation, hvor alle nu kan se det som vi andre har set og vidnet i mange år og som har givet anledning til mange bekymringshenvendelser, advarsler og desperate opråb fra borgere, brugere, pårørende og frivilligorganisationer.

Derudover kan man stille spørgsmål ved, om en grønthøster på udvalgte områder pba. handleplaner der (helt forventeligt) har medført større udfordringer, da borgerne givetvis får det dårligere af omsorgs- svigt og begrænset muligheder for nødvendig støtte, der netop havde til formål at forebygge det.

M.a.o. er besparelseskataloget blot udtryk for en grønthøster på udvalgte områder som vil få omfattende konsekvenser både for borgerne, men så sandelig også for forvaltningen økonomi fremover. Spørgsmålet er om det ikke ville være at foretrække at smøre besparelserne tyndere ud, så disse vigtige tilbud ikke med sikkerhed er tvunget til at lukke.

Den forværrede prognose på yderligere 20 mio. kr. kan ligeledes ses som en konsekvens af samme problematik som nævnt ovenfor og muligvis (læs, sandsynligvis), at forvaltningen er i gang med at rydde op i økonomien. Dette kunne være positivt, men forudsætter dog, at der hermed følger en erkendelse af fiflerier med bl.a. statsrefusion for §§ 109/110.

Den forventede "betydelige økonomiske udfordring" i den sociale hjemmepleje, er ganske rigtig helt korrekt netop forventelig. Flere får det dårligere, flere mennesker køres gennem systemet (botilbud) hvor de har fået det mærkbart værre, hvorefter de kanaliseres over i eget hjem. Her måler i succes på borgerflow og i bedste fald på trivslen ift., hvordan de havde det, da de flyttede ud fra botilbuddet. Den mere retvisende sammenligning ville på trivslen og livssituation ift. da de flyttede ind, hvis de hører til dem der har fået det mærkbart værre.

Det er her relevant at rette opmærksom på bemærkningen i Dialogforums høringsvar til budget 2024 (augustindstillingen), markeret med gult, hvor ut rettede kritik af at man ønskede at bevillige midler til Copenhagen Capacity mhp. at udarbejde en bæredygtig finansieringsmodel. Problemet her var at de ressourcestærke og ganske magtfulde erhvervsrepræsentanter havde brug for midler (måltal) til dette arbejde. Kritikken var afledt af den velkendte problematik som her nævnes. Når man skærer på tilskud som fx svarer til et halvt årsværk et sted hvor der fx. kun er ansat 1-2 årsværk, så koster det ikke bare det halve årsværk, men påvirker også det tilbageværende, idet de nu skal bruge tiden på at søge fonde. Konsekvenserne er ofte lukning eller stop i mobilisering/organisering af de frivillige kræfter - som med tiden også fører til lukning.

De burde sige alt, at man går efter at spare på måltider. Det er fuldstændig uacceptabelt. Mad må anses som værende fundamentalt for et menneske og vi har ikke gode erfaringer med dette. Det er sket på mange tilbud med konsekvens for borgernes sundhed. Det er dybt rystende. Socialforvaltningen bør til gengæld se på de stigende udgifter til IT-systemer og diverse digitaliseringsprojekter.

Besparelsen går hårdest udover civilsamfundet - Det koster dyrt at spare civilsamfundet væk

Dialogforum finder, at besparelsen rammer civilsamfundet langt hårdere end den rammer forvaltningens egne tilbud. Dialogforum er

opmærksomme på, at besparelsen beløbsmæssigt og antalsmæssigt i 2024 er større for kommunens egne tilbud, men hvis man tager i betragtning, at kommunen har langt flere tilbud, mener Dialogforum at kunne argumentere for, at civilsamfundet bliver de største tabere i denne sparerunde.

Dialogforum ønsker at vide, hvordan er de 26 tilbud med frivillige og medfinansiering er udvalgt til at være 'ofre' for besparelserne, når det er de tilbud der giver merværdi og løfter opgaver billigere end forvaltningen selv ville løfte dem.

Forvaltningens skal passe på at pege enkelte tilbud ud, så man ikke kommer til at spille dem ud mod hinanden. Dialogforum vil ikke pege på bestemte besparelser, da der er skåret helt ind til benet i forvejen på alle tilbud. De tilbud der nævnes, har til formål at tjene som eksempler. Det gælder dog ikke dem, der kunne høre under en anden forvaltning. Det vil i det lange løb blive dyrt for kommunen at spare alle de steder med frivillige, der yder en indsats for udsatte borgere

Fjerner kommunen sin støtte til disse organisationer, vil den eksterne medfinansiering fra fonde osv. vil også falde fra, når tilbuddene vil lukke. Der skal bruges mange ressourcer i tilbuddene på at søge fonde, som ellers kunne bruge på at drive tilbuddene.

Som eksempel kan Sinds bevilling nævnes. Hvis Sinds bevilling bortfalder, vil tilbuddet lukke. Al medfinansiering falder væk, da tilbuddet ikke kan forsætte. Konsekvensen er, at kontanthjælpsmodtagere ikke har mulighed for at modtage gratis psykologhjælp med kort ventetid.

Indsatserne skal ligge i den rette forvaltning

Dialogforum undrer sig over, at udløbskataloget indeholder indsatser, som ikke bør ligge i Socialforvaltningen. Det drejer sig fx om tilbud som HIV Danmark, Sundhedshuset Christiania, Ældreaktiviteter i ASPA, som bør ligge under Sundheds- og Omsorgsforvaltningen.

Mange af tilbuddene rækker også ind i problemstillinger, som er relevante for Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen (fx den korte snor), Kultur- og Fritidsforvaltningen (idrætsskolen) osv. De andre forvaltninger skal tage ansvar for mange af de tilbud der står til at skulle spares væk eller mister deres midler. Dialogforum opfordrer til, at disse tilbud kommer under den rette forvaltning.

Aktivitets og samværstilbuddene på botilbuddene

Dialogforum er chokeret over de mange og brede besparelser, der skal ske. Aktivitets- og samværstilbuddet Kompasset på Amager skal spare og aktivitets- og samværstilbuddet Café Rose i Sydhavnen skal

nedlægges. Da Kompasset startede, ville der ikke være aktiviteter på botilbuddet men på værestedet. Siden da er der blevet skåret kontinuerligt ift. åbningstider på Kompasset (weekender, helligdage osv.). Det er nu et meget lille tilbud og er ikke blevet erstattet af aktiviteter på bostedet. Der er frivillige, peer kontakter mv. Kompasset er et godt sted, der bliver brugt og giver mening for brugerne. Hvis der ikke er det tilbud, vil der ikke være aktiviteter for de borgere.

Dialogforum gør opmærksom på, at Café Rose ligger langt væk fra mange af borgerne, så det har ikke nødvendigvis noget med Kompasset at gøre og dets brugere. Dialogforum opfordrer til, at de to tilbud skal adskilles. Der kan blive langt til tilbuddene, så de ikke bliver brugt så meget.

Dialogforum ønsker at gøre Socialudvalget opmærksomme på, at hvis man sparer for meget på tilbud og indskrænker det så meget, at det ikke bliver brugt og opsøgt af borgere, så vil tilbuddet til sidst lukke med argumenter om, at de alligevel ikke bliver brugt af borgerne. Det er sket før og det ser ud til, at være præcis det samme der sker nu.

Der vil være brug for mere personale på botilbud, hvis aktiviteter mv. skæres væk, da der vil være mere uro blandt borgerne. Det vil få store konsekvenser. Operation x kan være et eksempel på, hvad der sker, hvis man sparer for meget ude på botilbuddene. Der har været råbt op længe. Hvis man nedlægger aktiviteter osv. på botilbuddene, vil der ske stigende hændelser med vold, overgreb mv. Det mest bekymrende er hvor overraskede alle er.

Socialforvaltningen skriver, at mange af tilbuddene ikke er lovpligtige. Dette kommer an på, hvordan man ser det. Anlægger man et helhedssyn på mennesket og det I er forpligtet til at tilbyde – som er hele formålet med jeres indsatser i fx botilbud, så kan fraværet af disse tilbud nemt føre til yderligere påbud på botilbud, hvor der yderligere skal bruges mere personale til beboerne når de ikke kommer ud.

Ud fra hvilke kriterier er organisationerne og tilbuddene blevet udvalgt?

Endeligt ønsker Dialogforum at vide, hvilke kriterier forvaltningen har udvalgt organisationerne og tilbuddene på baggrund af. Af indstillingen til Socialudvalget fremgår det, at forvaltningen har udvalgt indsatser, som borgerne kan benytte uden forudgående visitation, og at der især er tale om forebyggende tilbud og indsatser. Dialogforum er nødt til at argumentere for, at kan-tilbud er afgørende for, at borgere ikke får det dårligere og får brug for en mere indgribende indsats. Det virker til, at forvaltningen umiddelbart er enig i det, når de skriver, at der vil være

en risiko for en forværring hos målgrupperne og at deres behov med tiden kan blive større.

Med venlig hilsen

Sine Møller Sørensen, forperson i Dialogforum